

DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/70-4-39>

УДК 336.051

Зайцева Л.О.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, обліку та банківської справи,
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Zaitseva Liudmyla

Luhansk Taras Shevchenko National University

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНДИКАТОРІВ ОЦІНКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У статті розглядається можливість використання міжнародних індексів для оцінки добробуту та сталого розвитку. Виділено компоненти оцінки добробуту населення за складниками. Проаналізовано індикатори оцінки сталого розвитку в контексті економічної, соціальної, екологічної складових частин та визначено показники для розрахунку індексів. Досліджено поєднання екологічних, економічних і соціальних аспектів в індексах справжнього прогресу, людського розвитку, якості життя та кращого життя. Розглянута необхідність розрахунку індексу щастя в розрізі суб'єктів господарювання як ключового показника збільшення доходу. Обґрунтовано важливість проведення періодичної оцінки рівня корпоративного щастя в компанії для розкриття соціальних чинників створення її вартості. Запропоновано, для відображення стійкості бізнесу компанії використовувати світовий фондовий індекс Доу-Джонса.

Ключові слова: оцінка рівня сталості розвитку, економічна, соціальна, екологічна складові частини, індекс корпоративного щастя, інтегрована звітність компанії, індекс Доу-Джонса.

Постановка проблеми. Вимір вдалого впровадження засад сталого розвитку є складовою частиною та однією з парадигм сучасного розвитку суспільства. Система індикаторів має відображати стан об'єкта дослідження за комплексом показників, проте складно визначити, які саме індикатори (показники) застосову-

вати, оскільки їх у світовій практиці безліч. При цьому слід зауважити, що на міжнародному рівні узгодженої системи індикаторів немає через постійне їх удосконалення. Оскільки найактуальнішим сьогодні є врахування економічних змін, їхніх наслідків та ризиків під час відтворення капіталу в умовах збалансованого, гармоній-

ного розвитку фінансових, екологічних та соціальних напрямів діяльності, аналіз наявних індикаторів дасть змогу охарактеризувати можливості їх застосування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання обґрунтування складників та інструментів забезпечення цілей сталого розвитку досліджували як вітчизняні, так і закордонні вчені, такі як І. Ансофф, П. Друкер, А. Мазаракі, Г. Макарова, М. Мескон, М. Портер, М. Овчарук, І. Шпилев та ін. Проблема оцінки сталого розвитку, визначенню критеріїв та системи показників присвячені праці Б. Данилишина, З. Герасимчук, М. Згуровського, В. Міщенко, О. Нестеренко, М. Хвесика та інших науковців. Незважаючи на суттєві наукові напрацювання, визначення індикаторів (показників) сталого розвитку залишається дискусійним у частині повного розкриття необхідних напрямів діяльності компаній.

Формулювання цілей статті. Мета роботи полягає в обґрунтуванні вибору індексів оцінки добробуту та сталого розвитку на рівні суб'єктів господарювання та суспільства.

Виклад основного матеріалу. На хвилі загальносвітової кампанії зі «сталого розвитку» та всебічного впровадження корпоративної соціальної відповідальності в діяльність суб'єктів господарювання для оцінки людського розвитку, якості життя, прогресу розроблено широкий спектр нових індикаторів альтернативного розвитку людства, починаючи від всеосяжних показників, таких як «Індекс соціального прогресу» М. Портера, до більш суб'єктивних альтернатив, таких як, наприклад, індекс щастя.

Наведені індекси/індикатори розглядаються з позиції економічної, екологічної та соціальної складових частин, які є основою сталого розвитку.

Соціальний складник сталого розвитку визначають за індексами благодійності, соціального прогресу, людського розвитку, знань та розвитку людського капіталу (табл. 1). Всесвітній індекс благодійності (The World Giving Index, WGI) – це комбінований показник, що вимірює ставлення населення до благодійної допомоги, заснований на результатах серії опитувань громадської думки міського населення в досліджуваних країнах і враховує не тільки грошові пожертвування, але й інші форми допомоги нужденним.

Індекс соціального прогресу (Social Progress Index, SPI) характеризує досягнення країн світу з погляду суспільного добробуту і базується на комбінації даних з опитувань громадської думки (12%), оцінок експертів у сфері розвитку (25%) і статистичної інформації міжнародних організацій (61%) [1]. Під час визначення індексу використовується понад 50 показників, що робить його привабливим з погляду розгляду можливостей людини. Показники об'єднані в три основні групи: основні потреби людини (харчування та базове медичне обслуговування, водозабезпечення та санітарні послуги, забезпечення житлом, особиста безпека), основи благополуччя людини (доступ до основних знань та рівень грамотності, рівень до інформації та зв'язку, здоров'я та добре самопочуття, якість навко-

лишнього середовища), можливості розвитку людини (особисті права, особиста свобода та вибір, толерантність і реалізація, доступ до додаткової освіти).

Індекс людського розвитку (Human Development Index, HDI) – це комбінований показник, який характеризує розвиток людини в країнах та регіонах світу, розрахунок здійснюється через індикатори рівня життя (величина валового національного доходу на душу населення, гідний рівень життя за паритетом купівельної спроможності), грамотності, освіченості (середня очікувана тривалість навчання дітей шкільного віку, доступ до освіти середня тривалість навчання дорослого населення), стану здоров'я (середня очікувана тривалість життя, здоров'я та довголіття), але індекс не враховує екологічного складника.

Людський розвиток можуть демонструвати й інші індикатори: індекс якості життя (The Quality of Life Index, EIU), індекс кращого життя (Better Life Index, BLI), індекс процвітання (Legatum Prosperity Index, LPI), глобальний індекс миролюбності (Global Peace Index, GPI), показник «валового національного щастя» (Gross National Happiness, GNH), міжнародний (всесвітній) індекс щастя (Happy Planet Index, HPI).

Індекс якості життя (The Quality of Life Index) пов'язує результати суб'єктивних обстежень задоволеності життям з об'єктивними показниками якості життя в різних країнах. Індекс відрізняється простотою розрахунків, характеризується дев'ятьма змінними, але не розглядає рівень освіти.

Індекс кращого життя (Better Life Index) за методологією організації економічного співробітництва і розвитку включає в себе 24 змінних. Цей індекс є інтерактивним, тобто необхідно самостійно присвоювати значущість будь-якого з одинадцяти аспектів благополуччя, що змінює рейтинг країн відповідно до пріоритету користувача.

Індекс процвітання (Legatum Prosperity Index) складається з 89 змінних і відображає не тільки рівень багатства, але і рівень добробуту за 8 галузями.

Глобальний індекс миролюбності (Global Peace Index) характеризує рівень безпеки проживання.

Показник «валового національного щастя» (Gross National Happiness) має на увазі вимір якості життя в балансі між матеріальним і духовним.

Методика оцінювання валового національного щастя окреслює сім ключових критеріїв під час формування єдиного макроекономічного показника, відображаючи реальний рівень добробуту населення. Вищезгадані критерії включають: економічний добробут (середній дохід, мінімальна заробітна платня тощо); екологічний добробут (рівень забрудненості, шуму, якість води тощо); фізичний добробут (кількість важкохворих пацієнтів, лікарень тощо); психічний добробут (обсяги продажів антидепресантів тощо); добробут на робочому місці (частота зміни роботи, судових позовів); соціальний добробут (рівень розлучень, криміногенності тощо); політичний добробут (рівень демократії, свобода індивіда тощо) [3].

Аналіз індикаторів оцінки сталого розвитку в контексті економічної, соціальної та екологічної складових частин

Назва індексу	Економічний аспект	Соціальний аспект			Екологічний аспект			Рік розробки	Зміні параметри
		Праця	Здоров'я	Освіта	Навколишнє середовище	Сталій розвиток	Стабільність та безпека		
Всесвітній індекс благодійності, WGI								2010	3
Індекс людського розвитку, HDI	+	-	+	+	-	-	-	1990	4
Індекс соціального прогресу, SPI	-	-	+	+	+	+	+	2013	12
Індекс якості життя, EIU	+	+	+	-	-	-	+	2005, 2013	9
Індекс кращого життя, BLI	+	+	+	+	+	+	+	2011, 2016	24
Індекс процвітання, LPI	+	+	+	+	+	+	+	2007, 2016	89
Глобальний індекс миролюбності, GPI	-	/	/	-	-	/	+	2007	23
Валове національне щастя, GNH	+	/	+	+	+	+	+	1972	9
Міжнародний індекс щастя, NPI	-	-	+	-	+	/	+	2006	4
Індекс екологічної ефективності, EPI	-	-	+	-	+	/	+	2006	16
Індекс живої планети, LPI	-	-	-	-	+	/	+	1970	1100
Екологічний слід, EF	-	-	-	-	+	-	+	1995	6
Індекс скоригованих чистих/ істинних накопичення/ заощаджена, ANS	+	-	-	/	+	+	-	2000	3
Індекс конкурентоспроможного розвитку, GCI,	+	-	+	+	-	-	-	1979	12
Індекс економічної свободи, IEF	+	+	-	-	-	-	-	1995	10
Індекс продовольчої безпеки, GFSI	+	-	-	-	-	+	+	2012	28

Джерело: складено автором за матеріалами [2]. («+» – включає, «/» – частково, «-» – не включає)

Міжнародний (всесвітній) індекс щастя NPI (Happy Planet Index) вимірює стійкий добробут для всіх. Індекс включає в себе чотири елементи (самопочуття, очікувана тривалість життя, нерівність і екологічний слід) і відображає ефективність використання екологічних ресурсів для довгого, щасливого життя. Існують відмінності між сприйняттям і оцінкою людьми свого благополуччя, так, для процвітаючих країн сприйняття щастя більшою мірою залежить від психічного, фізичного здоров'я і особистих відносин, для бідних країн найбільш важливі доходи.

Доцільно розглядати індекс щастя в розрізі суб'єктів господарювання, оскільки у найближчому майбутньому щастя співробітників може стати ключовим показником для менеджменту. Актуальною є бізнес-модель компанії Zappos: «щасливі співробітники = щасливі клієнти = успішний бізнес». Задоволені співробітники приносять бізнесу більший дохід, підтвердженням є дослідження американського економіста Ноель Нельсон, згідно з яким акції компаній зі списку сотні кращих роботодавців Forbes в середньому ростуть на 14% в рік, тоді як середній зріст по фондовому ринку – 6% [4].

За результатами дослідження Global Workforce Happiness Index – 2016 (глобального індексу щастя працівників) топ-10 країн із щасливими працівниками

наведено на рис. 1. У Бельгії найбільша кількість щасливих працівників, що відповідає 33,41%, в Україні, для порівняння, тільки 10% людей щасливі на роботі. Рівень щастя на робочому місці оцінювали за такими показниками, як: задоволеність працівників, готовність рекомендувати роботодавця своїм знайомим, ймовірність зміни поточної роботи в найближчому майбутньому.

Щастя співробітників – інтегральна величина, що залежить від умов роботи, програми мотивації, корпоративних заходів, можливості розвиватися і реалізувати в роботі свій потенціал, значущості і різноманітності роботи, відчуття причетності до успіху компанії і свого внеску в загальну справу, позитивної атмосфери в колективі, відкритості та доступності для комунікації топ-менеджменту, визнання і поваги, проблем особистого характеру та інших. Розмаїття факторів ускладнює обчислення індексу щастя в компанії. Найпростішим та найдешевшим способом вимірювання величини щастя співробітників є анкетування. Питання анкет повинно розкривати інформацію про людський, соціальний та інтелектуально-репутаційний капітал для інтегрованої звітності.

Науковець О.О. Нестеренко [6] пропонує індикатор корпоративного щастя визначати за формулами (1, 2) на підставі даних обробки анкетування за такими кри-

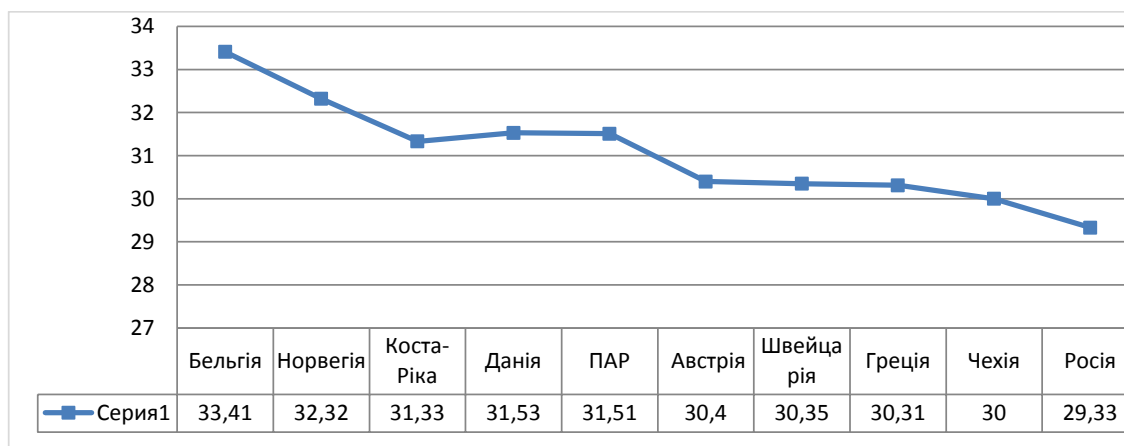

Рис. 1. Рейтинг найщасливіших працівників за країнами

Джерело: складено автором за матеріалами [5]

теріями, як: загальна оцінка задоволеності умовами та характером праці; ергономічні та технічні умови праці; матеріальна та моральна компенсація; соціальний пакет; оцінка авторитету управлінського персоналу; можливості навчання та розвитку; кар’єрні перспективи, мотивація та самореалізація; рівень співробітництва, порозуміння та довіри в колективі, можливості психологічного розвантаження.

$$I^{ch} = \sum_{i=1}^n i^n / n \quad (1)$$

$$i^n = \sum_{g=1}^a q^m / m, \quad (2)$$

де I^{ch} – індекс корпоративного щастя; i^n – сумарний бал n -го респондента; q^m – відповідь респондента на m -питання; m – кількість питань в анкеті; n – кількість респондентів.

Показники благополуччя співробітників демонструють зв’язок між щастям і результатами бізнесу через коливання працездатності. «Витрати на щастя» – це інвестиції в майбутнє компанії. Задоволені співробітники – це запорука низької плинності персоналу та заощадження під час пошуку та адаптаційного періоду нових працівників.

Процес екологізації суспільства, заснований на розумінні негативного впливу економічної активності населення на навколишнє середовище, в межах сталого розвитку привів до активного розроблення і використання для оцінки добробуту населення низки екологічних індексів, Індексу екологічної ефективності (Environmental Performance Index, EPI), Індексу живої планети (Living Planet Index, LPI), Екологічного сліду (Ecological Footprint, EF) Всесвітнього фонду дикої природи, що розкриває інформацію про показники біоємності й екологічного боргу та використовується для вивчення зв’язків, між злиднями і якістю навколишнього середовища, Індексу скоригованих чистих/істинних накопичення/заощаджень (Adjusted Net Savings, ANS), що характеризує швидкість накопичення наці-

ональних заощаджень за вирахуванням виснаження природних ресурсів і шкоди від забруднення навколишнього середовища (табл. 1).

Інформація про екологічну діяльність суб’єктів господарювання є ключовим показником сталого розвитку суспільства. Необхідність оцінювання екологічного впливу підприємств України закріплено VIII розділом ПКУ, де визначено методичні принципи її оцінки найбільш шкідливих результатів діяльності, а саме: обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами; обсяги та види забруднюючих речовин, які скидаються безпосередньо у водні об’єкти; обсяги та види (класи) розміщених відходів, окрім обсягів та видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об’єктах) суб’єктів господарювання; обсяги та категорія радіоактивних відходів, що утворюються внаслідок діяльності суб’єктів господарювання та/ або тимчасово зберігаються їх виробниками понад установлені особливими умовами ліцензії строк; обсяги електричної енергії, виробленої експлуатуючими організаціями ядерних установок (атомних електростанцій) [7].

Економічний складник сталого розвитку країни може бути оціненою за індексом конкурентоспроможного розвитку, економічної свободи, індексу продовольчої безпеки та економічної свободи (табл. 2). Індекс конкурентоспроможного розвитку (Global Competitiveness Index, GCI) складається з 113 індикаторів, з урахуванням яких сформовано показники: інституції, інфраструктури, макроекономічного середовища, охорони здоров’я та початкової освіти, вищої освіти та професійної підготовки, ефективності ринку товарів, ринку праці, розвитку фінансового ринку, технологічної готовності, розміру ринку, відповідності бізнесу сучасним вимогам, інновацій [8].

Індекс економічної свободи (Index of Economic Freedom, IEF) складається з індикаторів: торгової політики країни; фіскального навантаження з боку уряду;

урядової інтервенції в економіку; монетарної політики; потоків капіталів та іноземних інвестицій; банківської та фінансової діяльності; політики формування цін та оплати праці; прав на приватну власність; політики регулювання; неформальної активності ринку.

Глобальний індекс продовольчої безпеки (Global Food Security Index, GFSI) включає оцінку продовольчої безпеки за показниками: цінової, фізичної доступності продовольства, якості та безпеки, природних ресурсів та стійкості.

Аналіз складників і компонент, згаданих в роботі індексів сталості суспільства, демонструє, що поєднання екологічних, економічних і соціальних аспектів спостерігається тільки в таких, як: індикатор справжнього прогресу, індекс людського розвитку, індекс якості життя та індекс кращого життя.

Для оцінки рівня сталості розвитку компаній доречно використовувати світовий фондовий індекс Доу-Джонса (Dow Jones Sustainability Index, DJSI). Індекс розраховується на підставі системи ваг для різних якісних і кількісних показників у сферах: економічного впливу – оцінка ефективності корпоративного управління, розвиненості системи антикризового та ризик-менеджменту, дотримання кодексу ділової етики / протидія корупції; впливу на навколишнє середовище – оцінка якості екологічної звітності та звітності у сфері сталого розвитку; соціального впливу – оцінка розвитку людського капіталу, залучення і збереження талановитих співробітників, трудових відносин, корпоративної соціальної відповідальності та філантропії, соціальної звітності

[9]. Інформаційним джерелом оцінки індексу стійкості Доу-Джонса є інтегрована звітність компанії, що містить зазначені показники, дані опитування співробітників, огляд інформації ЗМІ, відгуки стейкхолдерів. Присутність компанії в списку лідерів індексу Доу-Джонса сприяє покращенню продажів, соціальній безпеці та росту політичної значущості для країни, тощо. Особливо важливу роль цей індекс відіграє для портфельних і стратегічних інвесторів через відображення стійкості бізнесу компанії до впливу зовнішнього середовища за покращення прямих фінансових вигод.

Висновки. Аналіз індикаторів оцінки сталого розвитку довів необхідність розроблення єдиного індексу, що враховує екологічний, економічний та соціальний вплив на розвиток суспільства та суб'єктів господарювання. На рівні господарюючих суб'єктів доречно впровадження періодичної оцінки рівня корпоративного щастя в компанії, що сприятиме підвищенню задоволеності персоналу роботою, зниженню плинності кадрів, з'ясуванню мотиваційних переваг співробітників, виявленню основних проблем і причин їхнього невдоволення. Для компаній соціально відповідальна політика бізнесу є основою їхнього майбутнього, а наведення інформації про сукупне щастя в інтегрованому звіті дасть змогу розкрити соціальні чинники створення її вартості. Подальші дослідження слід спрямувати на деталізацію та розкриття чинників екологічного, економічного та соціального впливу для розроблення ефективних інструментів створення вартості компанії.

Список літератури:

1. Рейтинг стран мира по урону социального прогресса. URL: <http://gtmarket.ru/research/social-progress-index/info> (дата звернення: 27.05.2020).
2. Нестерова О.А., Пожарническая О.В. Оценка благосостояния с позиции устойчивого человеческого развития: возможности международных индексов // *Вопросы инновационной экономики*. 2018. Том 8. № 3. С. 335–348.
3. «Валове національне щастя». Лекція Меда Джонса. веб-сайт. URL: https://kneu.edu.ua/ua/news_main/news_2011_09_12/ (дата звернення: 27.05.2020).
4. Make More Money By Making Your Employees Happy. веб-сайт. URL: <https://www.forbes.com/sites/stevecooper/2012/07/30/make-more-money-by-making-your-employees-happy/#7432eba35266> (дата звернення: 27.05.2020).
5. Рейтинг стран с самыми счастливыми сотрудниками. URL: https://neohr.ru/korporativnaya-kultura/article_post/rejting-stran-s-samyimi-schastlivymi-sotrudnikami (дата звернення: 27.05.2020).
6. Нестеренко О.О. Индикатори оцінки рівня сталого розвитку та їх вплив на показники інтегрованої звітності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2017. Вип. 15. Ч. 2. С. 44–50. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/15_2_2017ua/11.pdf (дата звернення: 27.05.2020).
7. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 р. № 2755-VI Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 27.05.2020).
8. Окара Д.В., Чернишов В.Г., Шинкаренко Л.В. Дослідження економіки України на підставі індексу глобальної конкурентоспроможності. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 22. С. 84–90. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/7424> (дата звернення: 27.05.2020).
9. Корпоративна соціальна відповідальність / За заг. ред. В.Я. Горфинкеля, Н.С. Родіоновой. М. : Юрайт, 2014. 570 с.

References:

1. Reytng stran mira po uronyu sotsial'nogo progressa [The rating of the countries of the world for the loss of social progress]. Available at: <http://gtmarket.ru/research/social-progress-index/info> (accessed 27 May 2020).
2. Nesterova O.A. & Pozharnitskaya O.V. (2018) Otsenka blagosostoyaniya s pozitsii ustoychivogo chelovecheskogo razvitiya: vozmozhnosti mezhdunarodnykh indeksov [Welfare Assessment from the Perspective of Sustainable Human Development: Opportunities for International Indices]. *Voprosy innovatsionnoy ekonomiki*, vol. 8, no. 3, pp. 335–348.

3. Med Dzhon (2020) Valove nacionaljne shhastja [Gross national happiness]. Available at: https://kneu.edu.ua/ua/news_main/news_2011_09_12/ (accessed 27 May 2020).
4. Make More Money By Making Your Employees Happy (2020) Available at: <https://www.forbes.com/sites/steve-cooper/2012/07/30/make-more-money-by-making-your-employees-happy/#7432eba35266> (accessed 27 May 2020).
5. Rejting stran s samymi schastlivymi sotrudnikami [Rating of countries with the happiest employees]. Available at: https://neohr.ru/korporativnaya-kultura/article_post/rejting-stran-c-samymi-schastlivymi-sotrudnikami (accessed 27 May 2020).
6. Nesterenko O. O. (2017) Indykatory ocinky rivnja stalogho rozvytku ta jikh vplyv na pokaznyky integhrovanoji zvitnosti [Indicators for assessing the level of sustainable development and their impact on integrated reporting indicators]. *Naukovyj visnyk Uzhgorodskogo nacional'nogho universytetu*, no. 15, pp. 44–50. Available at: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/15_2_2017ua/11.pdf (accessed 27 May 2020).
7. Verkhovna Rada of Ukraine (2010) Podatkovyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 02.12.2010 № 2755-VI [Tax Code of Ukraine: Law of Ukraine dated 02.12.2010 № 2755-VI]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (accessed 27 May 2020).
8. Okara D.V., Chernyshov V.H. & Shynkarenko L.V. (2018) Doslidzhennia ekonomiky Ukrainy na pidstavi indeksu hlobalnoi konkurentospromozhnosti [Research of the economy of Ukraine on the basis of the index of global competitiveness]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, no. 22, pp. 84–90. Available at: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/7424> (accessed 27 May 2020).
9. Horfynkelj V.Ya. & Rodionova N.S. (2014) Korporatyvna sotsialna vidpovidalnist [Corporate Social Responsibility]. Moscow: Yuarajt. (in Russian)

КЛАССИФИКАЦИЯ ИНДИКАТОРОВ ОЦЕНКИ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

В статье рассматривается возможность использования международных индексов для оценки благосостояния и устойчивого развития. Выделены компоненты оценки благосостояния населения по составляющим. Проанализированы индикаторы оценки устойчивого развития в контексте экономической, социальной, экологической составляющих и определены показатели для расчета индексов. Исследовано наличие сочетания экологических, экономических и социальных аспектов в индексах настоящего прогресса, человеческого развития, качества жизни и лучшей жизни. Рассмотрена необходимость расчета индекса счастья в разрезе субъектов хозяйствования как ключевого показателя увеличения доходов. Обоснована важность проведения периодической оценки уровня корпоративного счастья в компании для раскрытия социальных факторов создания ее стоимости. Предложен фондовый индекс Доу-Джонса для отображения устойчивости бизнеса компании.

Ключевые слова: оценка уровня устойчивости развития, экономическая, социальная, экологическая составляющая, индекс корпоративного счастья, интегрированная отчетность компании, индекс Доу-Джонса.

CLASSIFICATION OF INDICATORS ASSESSMENTS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

The lack of an internationally agreed system of indicators, due to their constant improvement, requires the development of a single index to take into account environmental, economic and social impacts on the development of society and businesses. The paradigm shift in the functioning of the economy based on the principles of sustainable development emphasizes the unity of economic, environmental and social components in human development. The purpose of this article is to justify the choice of indices for assessing the well-being and sustainable development at the level of economic entities and society. The article considers the possibility of using international indices to assess welfare and sustainable development. The components of population welfare assessment by components are highlighted. Indicators of sustainable development assessment in the context of economic, social, environmental components are analyzed and indicators for calculation of indices are determined. The analysis of the sixteen indices presented showed a combination of environmental, economic and social aspects in the indicator of real progress, the human development index, the quality of life index and the better life index. The importance of calculating the happiness index in terms of business entities is considered as a key indicator that helps to increase staff satisfaction, reduce staff turnover, identify motivational preferences of employees, identify the main problems and causes of dissatisfaction. The need to conduct a survey in the following areas: satisfaction with working conditions, material and moral compensation, training opportunities, self-realization and trust, assessment of the authority of management staff. The information on aggregate happiness in the integrated report reveals the social factors creating value for the company. It is proposed to use the Dow Jones World Stock Index to reflect the stability of the company's business, which characterizes the effectiveness of corporate governance, the development of crisis management, compliance with the code of business ethics, quality assessment of environmental reporting and human capital development, social reporting.

Key words: assessment of the level of development sustainability, economic, social, ecological component, corporate happiness index, integrated reporting of the company, Dow Jones index.